

Πανηγύρισε ο Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας

© IMBΝΚ Γραφείο Τύπου

Ο Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης πανηγύρισε το Σάββατο 6 Αυγούστου 2022.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων τέλεσε τη θεία Λειτουργία, κήρυξε το θείο Λόγο και στο τέλος ευλόγησε τους καρπούς της αμπέλου.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι η μεγάλη δεσποτική εορτή της θείας Μεταμορφώσεως αποκαλύπτει το «κεκαλυμμένο μυστήριο» της θεότητας του Ιησού όχι μόνο στους τρεις μαθητές του Κυρίου, τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, που τον συνόδευσαν στο όρος Θαβώρ, αλλά και σε όλους εμάς.

Αναλυτικά, η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμωνος:

«Πρό αίωνων κεκαλυμμένον μυστήριον ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνερωσεν ἡ φρικτή σου μεταμόρφωσις».

Αυτό τό «κεκαλυμμένο μυστήριο» τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ ἀποκαλύπτει ἡ σημερινή ἑορτή ὄχι μόνο στούς τρεῖς μαθητές τοῦ Κυρίου, τόν Πέτρο, τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη, πού τόν συνόδευσαν στό ὄρος Θαβώρ ἀλλά καί σέ ὅλους ἐμᾶς πού τιμοῦμε καί πανηγυρίζουμε τή μεγάλη αὐτή δεσποτική ἑορτή τῆς θείας Μεταμορφώσεως.

Σήμερα ἀποκαλύπτεται τό μυστήριο τῆς θεότητος τοῦ Θεανθρώπου, ὁ ὁποῖος συγκαταβαίνοντας στήν ἀδυναμία μας κάλυψε τή δόξα καί τή λάμψη τῆς θεότητός του μέ τό ἔνδυμα τῆς ἀνθρώπινης σάρκας, γιά νά μπορέσουμε νά τόν δοῦμε καί νά τόν πλησιάσουμε.

Δέν θέλησε ὁμως νά μᾶς στερήσει τή δυνατότητα νά δοῦμε καί ποιός ὄντως εἶναι αὐτός πού μᾶς καλεῖ νά τόν πιστεύσουμε καί νά τόν ἀκολουθήσουμε. Δέν θέλησε νά μᾶς στερήσει τή δυνατότητα νά λάβουμε μία πρόγευση αὐτῶν πού ὑπόσχεται ὅτι μᾶς περιμένουν στήν οὐράνια βασιλεία του, ὅταν οἱ δίκαιοι θά λάμπουν, ὅπως ὁ ἴδιος μᾶς εἶπε, ὅπως ὁ ἥλιος.

Ταυτόχρονα ὁμως μέ τό μυστήριο τῆς θεότητος τοῦ Θεανθρώπου ἀποκαλύπτεται στό ὄρος Θαβώρ καί τό μυστήριο τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου, τῆς δυνατότητος δηλαδή πού τοῦ προσφέρει ὁ Θεός νά γίνει καί αὐτός θεός κατά χάριν.

Αἰῶνες πρὶν εἶχε ζητήσει ὁ Μωυσῆς ἀπό τόν Θεό νά δεῖ τό πρόσωπό του, καί Ἐκεῖνος τοῦ τό εἶχε ἀρνηθεῖ, λέγοντας πώς δέν εἶναι δυνατό νά δεῖ ἄνθρωπος τό πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καί νά ζήσει.

Καί τώρα ὁ Ἰησοῦς παίρνει μαζί του τούς προκρίτους τῶν μαθητῶν γιά νά τούς δείξει αὐτό πού κανένας ἄνθρωπος δέν εἶχε δεῖ μέχρι τότε, γιά νά τούς δείξει τό φῶς καί τήν αἴγλη τοῦ θείου προσώπου.

Ὁ Χριστός ἀποκαλύπτει τή θεία του φύση μέσα ἀπό τή λάμψη τῆς θείας ἐνεργείας, τοῦ φωτός δηλαδή πού καταυγάζει τόν ἴδιο καί τούς μαθητές του, γιατί δέν μπορεῖ νά τούς δείξει τή θεία οὐσία του. Ὅχι βέβαια γιατί ὁ ἴδιος δέν μπορεῖ, ἀλλά γιατί οἱ μαθητές του δέν εἶναι σέ θέση νά τήν ἀντιληφθοῦν καί νά τήν κατανοήσουν. Καί δέν μποροῦν, γιατί ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, οἱ ἄνθρωποι μποροῦμε νά δοῦμε καί νά κατανοήσουμε μόνο ἐκεῖνα γιά τά ὁποῖα ἔχουμε παραστάσεις ἀπό τόν φυσικό κόσμο, μποροῦμε νά τά συγκρίνουμε μέ κάτι γνωστό καί ὑλικό καί ἔτσι νά συνειδητοποιήσουμε τήν ὑπαρξή τους. Ὅμως ὁ Θεός δέν ἔχει κάτι ὅμοιό του στόν ὑλικό μας κόσμο, καί ἔτσι δέν εἶναι δυνατό νά γίνει ἀντιληπτός καί κατανοητός ἀπό τούς ἀνθρώπους μέ τά αἰσθητήρια ἢ τά φυσικά μέσα πού διαθέτουμε, γι' αὐτό καί τόν ὀνομάζουμε ἀπερίγραπτο καί ἀπρόσιτο καί

ἀκατάληπτο. Τό μόνο πού μπορούμε έν μέρει νά κατανοήσουμε από τόν Θεό, καί αυτό γιατί μπορούμε νά τό παρομοιάσουμε μέ τό φυσικό φῶς, ἄν καί ὡς πρός τήν φύση καί τήν οὐσία του δέν ἔχει καμία σχέση μέ αυτό, εἶναι οἱ ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ, ἄκτιστες καί ἀδημιούργητες καί αὐτές ὅπως καί Θεός, πού ἀπορρέουν ἀπό τή θεία του φύση, ὅπως τό φυσικό φῶς ἀπό τόν ἥλιο.

Τέτοιο ἦταν καί τό ἄκτιστο φῶς πού εἶδαν οἱ μαθητές κατά τή μεταμόρφωση τοῦ Χριστοῦ, φῶς ὄχι ὑλικό ἀλλά ὑπερκόσμιο, φῶς πού τούς ἀπέτρεψε νά δοῦν «δι' ἐσόπτρου καί έν αἰνίγματι» τό μεγαλεῖο τοῦ θείου προσώπου· φῶς πού τούς ἐπέτρεψε νά κατανοήσουν τί μπορεί νά ζήσει ὁ ἄνθρωπος πού ἀγωνίζεται σ' αὐτή τή ζωή νά προσεγγίσει τό «καθ' ὁμοίωσιν», γιά τό ὁποῖο μᾶς ἐπλασε ὁ Θεός, ἀλλά καί τί πρόκειται νά ἀπολαύσουν, ὅπως εἶπαμε, ὅσοι ἀξιωθοῦν νά βρεθοῦν «ένώπιος ἐνωπίῳ» μέ τόν Χριστό στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Χριστός δέν ἐπιλέγει τυχαῖα τό ὄρος Θαβώρ γιά νά ἀποκαλύψει τό μυστήριο τῆς θεότητός του ἀλλά καί τῆς θεώσεως στούς μαθητές του· τό ἐπιλέγει, ὅπως γράφει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, γιά νά ὑποδείξει σέ ὅλους μας ὅτι «οἱ τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες καί τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται», γιά νά μᾶς διδάξει ὅτι ὅσοι ἐπιθυμοῦμε τή δόξα πού Ἐκεῖνος χαρίζει, πρέπει νά ἀπομακρυνθοῦμε ὄχι τοπικά ἀλλά οὐσιαστικά ἀπό τά γήινα καί τά ὑλικά, πρέπει νά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό τόν παλαιό ἄνθρωπο πού φέρουμε μέσα μας καί νά ἀνεβοῦμε μέ τόν προσωπικό μας ἀγώνα γιά τήν κατάκτηση τῶν ἀρετῶν στό δικό μας Θαβώρ καί νά ζήσουμε ἐκεῖ «τήν καλήν ἀλλοίωσιν» τῆς θείας χάριτος.

Αὐτήν τήν ἐμπειρία καί τή χάρη εὐχομαι διά πρεσβειῶν τῆς Παναγίας μας καί τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ πού ἔζησαν τό θαῦμα τῆς θείας Μεταμορφώσεως στό ὄρος Θαβώρ νά ἀξιωθοῦμε νά ζήσουμε ὅλοι μας.

Περισσότερες φωτογραφίες στο ἀλμπουμ:

© ΙΜΒΝΚ Γραφείο Τύπου